

Η δική μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυό

ΔΥπέρξα από τους τυχερούς. Τουτέστιν, δεν ήμουν ανάμεσα σε εκείνους που ξύπνησαν ένα πρωί και είδαν πως μπότα του Απίλα να τους κρύβει τον ήλιο. Δεν υπέρξα ανάμεσα σε εκείνους που αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω τους τους κόπους και θυσίες μιας ολόκληρης ζωής απεγνωσμένα ζητώντας καταφύγιο στην άλλη πλευρά της νήσου. Δεν ήμουν από εκείνους που θρίνησαν θύματα, ούτε από εκείνους που ακόμη περιμένουν απαντήσεις αν οι δικοί τους ζουν ή αν έχουν πεθάνει. Δεν ένοιωσα τον πόνο και την οδύνη της προσφυγιάς, δεν έμεινα σε αντίσκηνα, δεν μου ξύρισαν γουλί το κεφάλι. Εν κατακλείδι όμως αυτό δεν συνεπάγεται πως δεν έχω το δικαίωμα να θυμάμαι. Κυρίως όμως, δεν έχω το δικαίωμα να ξεχάσω. Κύπρος 1974. Βόλτα στην πόλη της Λεμεσού με της ξαδέλφες.

Ξαφνικά οι σειρήνες ξεκινούν να ουρλιάζουν. Εκρήξεις από μακριά ακούγονται λες και έχουν σκάσει στα πόδια μας. Πανικός. Το λεωφορείο άφαντο. Φρένα που τρίζουν. Ένας γείτονας μας βάζει στο αυτοκίνητο και μας παίρνει στο σπίτι. Πραξικόπημα λέει. Είμαι δεν είμαι 6 ετών και δεν καταλαβαίνω. Κρατώ πως λέξη όμως αποθηκευμένη. Πανδαιμόνιο. Ουρές στα σούπερ μάρκετ για ανεφοδιασμό αφού η συνέχεια προβλέπεται δύσκολη. Σκότωσαν τον Μακάριο, λέει κάποιος. Ο Μακάριος, ο αγαπημένος της Κύπρου Μακάριος νεκρός; Η ένταση κορυφώνεται.

Λίγες μέρες αργότερα. Συσκότιση με κουβέρτες. Οι πρώτοι βομβαρδισμοί. Το άλλο πρωί οι τρύπες από τα πυροβόλα στους τοίχους του απέναντι σπιτιού εμφανίζονται. Πρέπει να φύγουμε μακριά. Το παραπλήσιο στρατόπεδο είναι στόχος. Κίνδυνος. Σύντομο ταξίδι σε παραπλήσιο χωριό. Κλάμα για την έλλειψη των κομφόρων. Νέσκαφε υπάρχει πουθενά; Με κοροϊδεύουν. Μας βρήκαν και εδώ!!! Η βούτη των αεροπλάνων από μακριά μας στέλνει στα χαρακώματα. Λόγω πλικίας παραστρέφεται η φωτιά. Θα ήταν καλύτερα αν έμενα στα χαρακώματα με τις γυναίκες. Ούτε να το σκεφτούν! Σαν ελατήριο βγαίνω στην επιφάνεια και τρέχω μέσα από το σκαμμένο χωράφι. Πρέπει να είμαι με τους άντρες, δεν σπάω την κεφαλή μου. Σπάω την κεφαλή και τον βλέπω να περνά σαν σφαίρα από πάνω μου. Ένα πάτημα της σκανδάλης και όλα θα τελείωναν. Δεν το έκανε. Είμαι ακόμη εδώ.

Ακόμη και το χωριό δεν είναι ασφαλές. Ένω στην ύπαιθρο. Ύπνος με τις κουκούβαγιες για υπόκρουση, και τα κουνουόπια να έχουν στήσει τοιμπούσι. Το άλλο πρωί επιστροφή στην βάση. Γάμος της θείας, και πως ο μεν γαμπρός ντύνεται και πάλι στο χακί, εμείς δε φεύγουμε για Ελλάδα. Αντί καμπίνας στρωματοσάδα για τρεις μέρες. Νομίζω είδα δελφίνια. Φτάνουμε Πειραιά και από εκεί στα Νέα Λιόσια για ένα ακόμη γάμο. Λάσπες και λακκούβες παντού. Ο κίνδυνος όμως είναι πλέον μακριά. Και π οικογένεια στο μακρινό, ειδυλλιακό Ζαΐρ περιμένει.

Τρία χρόνια αργότερα επιστροφή στην πάτημα εδάφη. Τα τουατήρια είναι ακόμη εκεί και τα παιδιά

ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ

ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΤΗ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης • savvas_67@yahoo.com

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

παραμένουν γουλί. Οι ψείρες είναι παντού. Φαντάζομαι ακόμη και στο άλλο μισό της νήσου, εκείνο που πλέον μόνο Τούρκοι κατοικούν. Δυσκολίες, εμπόδια μύρια αλλά και θέληση για πολύ δουλειά. Σε λίγο πώς παίρνει και πάλι τα πάνω της, υποβοηθούμενη και από τους ξανθούς τουρίστες από τον Βορρά που βρίσκουν στην Κύπρο κάτι πλησίον του επί γης παραδείσου. Πόσοι άραγε γνωρίζουν πως μόλις λίγα χιλιόμετρα μακριά από το θέρετρο της Αγίας Νάπας μια πόλη-φάντασμα περιμένει καρτερικά τα παιδιά της να επιστρέψουν στην αγκαλιά της; Πόσοι γνωρίζουν πως ένα μικρό νησί παραμένει μοιρασμένο στα δυό και πηγαίνει πρωτεύουσα του πάνω μοιρασμένην πόλη στην Ευρώπη; Αδιάφορο. Ειδικά όταν το μεγάλο ερώτημα παραμένει: πόσοι από εμάς ακόμα θυμούνται;

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΙΔΗΝΕΪ

Τουλάχιστον εμείς εδώ στην ξένη ακόμη επιμένουμε να μην ξεχνούμε όλα εκείνα που δικαιωματικά μας ανήκουν. Έστω και αν οι εκδηλώσεις που διοργανώνονται προσελκύουν κάθε χρόνο και λιγότερο κόσμο, οι άνθρωποι και των δυο Κυπριακών οργανισμών του Σίδνεϊ – Κοινόπτηρα στο Στάνμορ, και Λέσχη στο Καϊάμα- είναι εδώ και φροντίζουν να θυμίζουν σε όλους μας, πρωτίστως στην υποχρέωση όπως ακριβώς την μεταφέρει εδώ και χρόνια το πασίγνωστο πλέον σλόγκαν: ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ.

Τις φετινές εκδηλώσεις θα τιμήσει με την παρουσία του Υπουργός Υγείας της Κύπρου Δρ. Πέτρος Πετρίδης. Μέλος του Δημοκρατικού Σύμβουλου, ο δρ Πετρίδης θα παραβρεθεί πρώτα στο γεύμα που έχει διοργανώσει η Κυπριακή Λέσχη στον χώρο της δίπλα στο κύμα (ώρα 12.30μμ) και στην συνέχεια θα αναχωρήσει για το Στάνμορ και το εκεί δείπνο που δίνει προς την Κυπριακή Κοινότητα.

Την Κυριακή 21 Ιουνίου οι εκδηλώσεις συνεχίζονται πρώτα με μηνιόδιυνο υπέρ των πεσόντων πρών στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Ρέντφερν, και στην συνέχεια με κατάθεση στεφάνων στο Κενοτάφιο του Μάρτιν Πλέις στην 1.30 μμ και μετά πορεία διαμαρτυρίας στο κέντρο της πόλης που θα καταλήξει έξω από το Τάουν Χολ της Σίδνεϊ. Τέλος, στις 3.30 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί παλλαϊκή συγκέντρωση με ομιλίες και καλλιτεχνικό πρόγραμμα στο οίκημα της Κυπριακής Κοινότητας στο Στάνμορ.

χαμπής ο Βιλάνος

Το λοιπόν κοπέλια, λίες τζαι καθαρές κουβέντες σήμερα. Έχουμε τζαι δουλιές να κάμιουμε, εν τζαι ήμαστε ούλοι μας αθκιασεροί! Εν πέρω αν εμπίκατε στον κόπο να δικιαβάσετε της πελλάρες του Σαββή, εν πέρω αν ακούσατε που κανένα ότι την Κυριακή που μας έρκετε έχουμε τες εκδηλώσεις για την επέτειο της τούρτζικης ειοβολίας εις την Κύπρο μας. Πόσα χρονάζα έχουν περάσει που το 74? Κάμετε που μόνοι σας την σούμα. Εγιώ ένα πράμα ζέρω μόνο: εν πολλά τα γέριμα, πάρα πολλά. Ούτε μισό λεπτό έν επέρεπε να τους αφήκουμε να ρέξουν την πόρτα του σπιθκιού μας τους μαννοκκιλίτζους! Εν τζαι πιστεύφκω να έρξε που τον νου σας να μεν πάτε στες εκδηλώσεις γιατί καίσσι σας! Εν να ππέσει ραφτί! Εξηγήθημαν; Που λαλείτε επέψαν μου ένα πλεκτρονικό γράμμα που την Κύπρο – ναι ρε, παιζω τα κομπούτερ πας στα δάκτυλα μου, έσσις κανένα πρόβλημα; – με ένα κομμάτι που εδημοσίευσε μια εφημερίδα κάτω. Δικιαβάστε που μόνοι σας κάποια κομμάθκια τζαι εν να καταλάβετε πολλά: Ένα άκρως αποκαλυπτικό έγγραφο, το οποίο αφορούσε τη συνάντηση του Υφυπουρ-

γού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Σίσκο και του Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ, Λουνς και επιβεβαιώνει τη μεγάλη συνωμοσία εναντίον της Κύπρου το 1974 είδε το φως της δημοσιότητας. Το έγγραφο έχει συνταχθεί από τους νατοϊκούς και φέρει ημερομηνία 12 του Ιούλιου 1974. Σύμφωνα, λοιπόν, με το έγγραφο, ο Σίσκο «παρουσίασε πτηνούς των ΗΠΑ να τελειώσουν με το Κυπριακό και συμφωνούμε να υποστηρίξουμε της τουρκικές ένοπλες δυνάμεις να εισβάλουν στην Κύπρο και για τη βίαιη ανατροπή του Μακαρίου». Πομίνετε έσσις τζαι άλλα! Τζνος ο κούλλουφος ο Κίσσινγκερ έστειλε άλλο τελεγράφημα που ελάλε στους δικούς του στην Κύπρο «καθαρίστε το τραπέζι για τον πρέσβη και ακολουθήστε το πρόγραμμα».

Υστερά που λλίες μέρες κάποιοι εφάσιν λάχανο τον πρέσβη των Αμερικάνων στην Κύπρο τζαι οι παρέες τους οι Τούρτζοι εβουτίπιαν τζαι επισάν μας. Εν τζαι θέλει τζαι πολύ νου να καταλάβεις ήταν που ίθελε να πει ο Κίσσινγκερ, εν φως φανάρι! Άτε να με πω τζαι καμπιά κουβέντα τζαι πάσιες μας τζαι πλογκοριά

Άτε να με πω τζαι καμπιά κουβέντα τζαι πάσιες μας τζαι πλογκοριά